

[Eva Fatum]

I lighed med lov om offentlig fiskeauktion, som med denne lov også ophæves, nedsættes der et rådgivende udvalg med repræsentation for erhvervet. Udvalget forudsættes at have den samme sammensætning som det tidligere auktionsudvalg, dog udvidet med en repræsentant udpeget i fællesskab af de anerkendte producentorganisationer samt en repræsentant for SID. Dette udvalg skal hjælpe ministeren med administration af loven.

Ved overvejelser om en eventuel inddragelse af en bevilling kan det rådgivende organ høres, så erhvervets synspunkter kan indgå ved en eventuel beslutning om inddragelse. Det kan på denne måde i samarbejde med erhvervene sikres, at erhvervene får de bedst mulige vilkår. På den måde vil opkøbere eller omsættere, der ikke opfylder lovens krav for at have en bevilling, udgå af erhvervet.

Hensigten med større gennemsigtighed er at modvirke ulige konkurrencevilkår mellem virksomheder, der arbejder med fisk, samt styrke prisdannelsen til gavn for fiskerne. Der er et gråt marked for fisk, som trykker priserne for de lovlige landinger, og det er bl.a. det, der skal fjernes, så priserne på fisk har mulighed for at stige.

I Socialdemokratiet støtter vi derfor lovforslaget ud fra ønsket om at skabe en bæredygtig fiskeripolitik. Vi håber på et positivt udvalgsarbejde, hvor vi kan drøfte de indvendinger og forslag, vi har modtaget i udvalget.

Kirkegaard (KF):

Som bekendt blev der i forbindelse med fiskeriministerens aftale med organisationerne fra april sidste år fremført ønske om større gennemsigtighed vedrørende førstegangsomsætning af fisk. Det er et helt naturligt ønske fra organisationernes side, at der bliver en sådan større gennemsigtighed.

Der er jo nogle problemer i fiskerierhvervet, som er velkendte. Det er bl.a. problemerne med kvotesystemet. Jeg tror oven i købet, den socialdemokratiske ordfører for et øjeblik siden sagde, at kvotesystemet var brudt sammen eller ikke fungerede – eller hvad det nu var, ordføreren sagde; det var i alt fald en meget negativ beskrivelse af kvotesystemet. Hertil kommer de ganske voldsomme prisreduktioner, der har fundet sted siden årsskiftet 1992-93. Desuden er der de vedholdende ryg-

ter om en lidt mere lyssky omsætning af fisk uden om det officielle system, og at disse omsætningsmuligheder skulle trykke de officielle priser.

Nu kommer fiskeriministeren så med et forslag, der lægger op til et meget gennemreguleret og stærkt offentligt styret omsætningsled. Og jeg kan sige med det samme, at et så offentligt styret system bestemt ikke er nogen konservativ livret. Så hvis vi skal overveje ordninger af den karakter, skal der være overordentlig stærke og velbegrundede årsager hertil.

Det siger sig selv, at hvis ministeren havde enige organisationer bag sig, ville det gøre indtryk på Det Konservative Folkeparti – uden at jeg hermed vil garantere, at det ville få os til at skifte opfattelse.

Den diskussion, der har været i de sidste dage, og som er rejst fra organisationernes side, er beklagelig, idet man hævder, at ministeren har forsøgt over for Folketinget at tage organisationerne til indtægt for nogle synspunkter, som de ikke har. Det er en diskussion, som jeg under ingen omstændigheder vil blande mig i. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at for et medlem af Folketinget er en sådan diskussion naturligvis overordentlig upraktisk. Vi har et berettiget krav på at få klar besked fra Folketingets side om, hvad det er, organisationerne er gået med til, og hvad de ikke er gået med til.

Det får mig til at fremføre et ønske om, at fiskeriministeren tager en omgang til med organisationerne, for hvis ministeren er i stand til at forhandle sig frem til enighed med organisationerne om forslag af denne karakter, har vi jo et helt andet grundlag at tage stilling til det på fra Folketingets side.

Tørnæs (V):

Vi har med dette lovforslag et klassisk eksempel på, hvordan der opstår et behov for stadig mere tilsyn og kontrol, når der vedtages og føres en politik, som er fuldstændig ude af trit med virkeligheden.

Sagen er jo den, at fiskeriet og fiskerne på grund af en forfejlet politik er bragt i en situation, hvor de har svært ved – ja, det er på det nærmeste umuligt for dem – at efterleve de bestemmelser, som er vedtaget politisk. Der er for mig ingen tvivl om, at det er fiskekvoter som biologisk bevaringsredskab, der er det allerstørste problem. Og jeg har med glæde note-